

### اعلامیه مطبوعاتی

#### نقاب‌ستیزی؛ سناریوی جدید اروپا برای چشم‌پوشی از نسل‌کشی غزه و ربودن هویت زن مسلمان (ترجمه)

در صحنه سیاسی امروز، یک یورش تازه و عوام‌فریبانه علیه نقاب به راه افتاده است؛ حمله‌ای که از سوی احزاب و حکومت‌های دموکرات راست‌گرای غربی پیش برده می‌شود. در این کارزار جدید، استرالیا، ایتالیا و پرتگال نیز به موج دشمنی پیوسته‌اند. این کشورها بخشی از جبهه گسترده‌تری از دولت‌های اروپایی ضداسلام هستند که پیش از این نقاب را ممنوع ساخته‌اند؛ چنان‌که فرانسه، بلجیم، دنمارک و سویس، منع کامل نقاب در تمام اماکن عمومی را وضع کرده‌اند و در هالند و آلمان منع جزئی و محدود در برخی مکان‌ها مانند مراکز آموزشی و ادارات دولتی جاری است. در بریتانیا نیز بحث بر سر محیط‌های کاری و نیروی کار متمرکز است و احزاب راست‌گرا مانند حزب اصلاح بریتانیا ادعا می‌کنند که نقاب مانع از ادغام، ارتباط‌گیری و امنیت می‌شود و آن را نماد جدایی و تفرقه می‌خوانند.

این جنگ علیه نقاب پدیده‌ای نو نیست؛ بلکه فصل تازه‌ای از تاریخ طولانی خصومت سکولاریزم غربی با اسلام و مسلمانان است. از این دشمنی تاریخی و ریشه‌دار، امروز به‌عنوان ابزاری برای منحرف‌کردن رأی عام و افکار عمومی از نسل‌کشی و کشتار جمعی در غزه و نیز برای ربودن هویت اسلامی زن مسلمان بهره‌برداری می‌شود. همچنین تلاش می‌گردد تا نگاه‌ها از بحران عمیق اقتصادی جوامع سکولار غربی، که پیامد ناکامی مدل سرمایه‌داری جهانی است، دور گردد.

این جدال چندقرنه بر سر پوشش زن مسلمان، یادآور همان «ماموریت تمدن‌سازی» استعمار اروپا و نظریه برخورد تمدن‌ها است، اما در نسخه‌ای نو و متناسب با افکار عمومی قرن بیست‌ویک که از نظام‌های سرمایه‌داری ورشکسته و تبعیض‌آمیز خسته شده‌اند. این یک راهبرد هدفمند است تا رنج‌های واقعی اقتصادی به جنگی ساختگی علیه اسلام و مسلمانان تبدیل شود.

در کنار آن، آنچه «فمینیسم قومی» خوانده می‌شود، همان سوءاستفاده سیاستمداران از شعارهای حقوق زن برای توجیه سیاست‌های ضداسلامی مانند ممنوعیت نقاب است؛ سیاستی که همان گفتار استشرافی و استعماری را بازتولید می‌کند که کشورهای اسلامی و زنان مسلمان را عقب‌مانده، تهدیدآمیز و نیازمند نجات به تصویر می‌کشید.

پیشنهادهای وضع منع نقاب در ایتالیا و استرالیا، به طور مستقیم زنان مسلمان را هدف قرار می‌دهد؛ زنانی که پیشاپیش قربانیان اصلی اسلام‌هراسی و دشمنی ضداسلامی هستند.

در استرالیا، آمارهای «ثبت اسلام‌هراسی استرالیا» در گزارش سال ۲۰۲۴ نشان می‌دهد که ۷۵ درصد حملات ضداسلامی، متوجه زنان و دختران است. همچنین داده‌های اداره حقوق اساسی اتحادیه اروپا نشان می‌دهد که ۶۵ درصد مسلمانان در ایتالیا با تبعیض مواجه‌اند و زنان بیشترین آسیب‌دیدگان این تبعیض هستند.

در همین حال، در پرتگال، اسلام‌هراسی به‌گونه‌ای چشم‌گیر رو به افزایش است و این موج مستقیماً با رشد حزب راست افراطی «چگا» به رهبری آندره ونتورا مرتبط است؛ حزبی که اسلام را تهدیدی علیه هویت پرتگال و غرب نصرانی جلوه می‌دهد. وضع ممنوعیت نقاب در این کشورها، عملاً تعصبات و تبعیض‌هایی را که زنان مسلمان امروز از آن رنج می‌برند، رسمیت حقوقی می‌بخشد.

علاوه بر این، نمی‌توان از نفاق سیاسی احزاب راست‌گرا چشم‌پوشید؛ همان‌هایی که با صدای بلند درباره پوشش زنان مسلمان داد و فریاد می‌زنند، درحالی‌که کشورشان با بحران هولناک خشونت مردانه علیه زنان دست‌به‌گریبان است.

در استرالیا، تقریباً هر هفته یک زن به‌دست شریک زندگی‌اش کشته می‌شود. (منبع: انستیتوت جرم‌شناسی استرالیا، ۲۰۲۳-۲۰۲۴) در ایتالیا، هر سه روز یک زن قربانی قتل می‌گردد؛ آماري شرم‌آور و نگران‌کننده. (منبع: وزارت داخله ایتالیا، ۲۰۲۴) در پرتگال، خشونت خانوادگی بیشترین آمار شکایات را دارد و ۸۵ درصد قربانیان آن زنان‌اند.

نادیده‌گرفتن این بحران‌های واقعی، درحالی‌که از یک تکه پارچه هیولایی امنیتی ساخته می‌شود، پرده از نفاق آشکار کسانی برمی‌دارد که ادعای حفاظت از زنان را دارند.

منع نقاب، تصمیمی آگاهانه از سوی طبقه سیاسی برای انحراف رأی عام از مسایل انسانی و حیاتی جامعه است. در زمانی که صدها هزار انسان در جاده‌ها و میدان‌ها، از پل سیدنی هاربر گرفته تا میدان‌های ایتالیا و جاده‌های لشبون، برای محکوم کردن نسل‌کشی علیه مسلمانان در غزه به‌دست رژیم غاصب و جنایت‌کار یهود به پا خاسته‌اند، سیاستمداران به‌جای پاسخ به این فریادها، یک جنگ فرهنگی نو به راه انداخته‌اند؛ جنگی که بر تقسیم‌بندی «ما علیه شان هستیم» بنا شده است.

این حمله مستقیم به پوشش زن مسلمان، با استفاده از فضای تبلیغاتی مربوط به امنیت ملی برای نشان‌دادن نقاب به‌عنوان خطری برای امنیت، هویت ملی و ارزش‌های سکولاریستی، عملاً پروژه‌ای از پیش طراحی‌شده برای ادغام اجباری را قانونی می‌سازد. پروژه‌ای که زنان مسلمان را وادار می‌کند تا هویت اسلامی خود را کنار بگذارند و زیر بار هویت‌های تحمیلی و غیراسلامی بروند.

ما زنان مسلمان باید به عقیده اسلامی خود چنگ بزنیم و وعده الله سبحانه و تعالی را به اهل صبر و استقامت بر دین در زمان بلا و آزمون به یاد داشته باشیم. چنانکه الله سبحانه و تعالی می‌فرماید:

﴿إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا فَلَا خَوْفَ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ (١٢) أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا جَزَاءَ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

[الأحقاف: 12 - 13]

**ترجمه:** کسانی که می‌گویند: پروردگار ما تنها الله است، سپس (بر این توحید و یکتاپرستی و پابندی به شریعت الهی) ماندگار می‌مانند، نه ترسی بر آنان است و نه غمگین می‌گردند. آنان به پاداش کارهایی که می‌کنند، ساکنان بهشت بوده و جاودانه در آن می‌مانند.

دفتر مطبوعاتی مرکزی حزب التحریر – بخش زنان